

tilfredsstillende Overenskomst? Der er ikke Noget, der i afsigte Sommer har besjæftiget Folket mere end dette Spørgsmaal, lad derfor nu os som Folkets Repræsentanter faae at vide, hvorledes dette Livsspørgsmaal for os Alle staar. Jeg skal slutte denne Omtale af Throntalen med Gaabet om, at Hans Majestæt Kongens Hensigt maa blive naaet, at gode Reformer maa blive gennemførte. Ved at læse de Betragtninger, som den høitærede Finantsminister fremsatte her i Thinget, da han forelagde Finantslovforlaget, har der været mig Afstilligt paafaldende, som jeg ønsker at omtale. Jeg skal nu ikke videre gaa ind paa, at den ærede Minister maaske syntes, at det var tilfredsstillende, at det Lovforslag, han havde forelagt, væsentligt lignede den nu gjældende Finantslov; det er ikke i mine Dine en stor Anbefaling; thi der er saa meget i den nu gjældende Lov, som jeg kunde ønske anderledes og det baade i formel og i reel Henseende; der var een Lighed imellem dem, som den ærede Minister særlig fremhævede, der maa siges at være heldig, nemlig den, at der var Balance i dem begge; thi det er Noget, man set fra Finantsbestyrelsens Side ikke kan negte er glædeligt. I det Hele taget er det glædeligt baade for Statens Kredit og for samtlige Statsborgere, men det er ikke nogen ublandet Glæde, saa længe ikke Bidragene til Statskassen flyde fra enhver Mand efter hans Evne. Naar Glæden skal være almindelig, maa Ligelighed i Afgifterne være tilstede, men er her noget Tegns paa, at man har ønsket at tilveiebringe dette? Jeg kan ikke se det. Man pleier at antage, at en Indkomstskat skulde være den, der kunde raade Bod paa Uligheden ved de andre Skatter, og at den navnlig skulde hjælpe til at gjøre Alle glade ved Balancen. Nu vil jeg ikke forbyde mig i, hvorfor vi ikke have faaet en Indkomstskat tidligere, hvorfor vi heller ikke have den nu; det ærede Ministerium fastede sidst Skylden paa det herværende Things Flertal, og dette gav Bestyrelsen tilbage. Det skal jeg som sagt ikke gaa videre ind paa, derimod skal jeg udtale, at det efter min Overbevisning er Demokratiets Pligt at sørge for, at denne Skat kan blive tilveiebragt, selv om man ikke skulde kunne faae den forbunden med en Formuesskat. Det er ikke altid, at man kan faae Alt, hvad man vil have; men kunde vi faae en Indkomstskat, der er saa simpel som den kjøbenhavnske kommunale Indkomstskat, og med en lignende Afkortning for de mindre Bemidlede, som blev fastsat ved Loven af 2den Juli 1870, vil jeg sige, at det var et Fremstridt, om end det maaske ikke var Alt, hvad man endog billigt kunde forlange. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage under Overveelse, om der ikke skulde kunne tilveiebringes en Overenskomst med Ministeriet om, at et Indkomstskatslovforlag kunde komme frem. Man kunde maaske synes, at det var underligt, at jeg vilde forlange en Ind-

komstskat, naar der i Forveien er Balance, men det er paa Grund af, at det forekommer mig, at en Del af Indtægterne er af den Bestaffenhed, at det er paatværende nødvendigt, at de blive forandrede. Naar man ser, at der af en Indtægt paa 46 Millioner Kroner kommer c. 26½ Million fra de indirekte Skatter, og naar man veed, at der hos de fleste næres den Anskuelse — jeg veed nok, at der er et æret Medlem, der i Fjor søgte at vise, at de indirekte Skatter ikke trykkede de mindre Bemidlede, men da jeg ikke ser det ærede Medlem her, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa — jeg siger altsaa, da de fleste Statsøkonomer ere af den Mening, at den mindre bemidlede Del af Befolkningen bliver usforholdsmæssig høit beskattet ved de indirekte Skatter, eller da det i hvert Fald ikke lader sig bevise, at dette ikke er Tilfældet, og naar man veed, hvor vigtigt det er i Tider som disse, at de mindre Bemidlede have den Overbevisning, at det, der fordres, fordres med Rette, saa er det dog Noget, som i høi Grad burde være Gjenstand for Statsstyrelsens Opmærksomhed. Det vilde være underligt, om ikke den Regjering, der foreslaar at bevilge 10,000 Rbd. til at undersøge Arbejdsforholdene, ogsaa burde være særlig tilbøjelig til at lette Skattebyrden for de Ubemidlede, og altsaa til at reformere de Skatter, om hvilke de fleste ere enige i, at de behyrdede de Ubemidlede for haardt. Derfor vil jeg henstille til det kommende Udvalg at underhandle med Ministeriet om, hvorvidt der maatte kunne ske Reform i den indirekte Beskatning og staves Lettelser deri ved, at man fik en Indkomstskat for en Del deraf. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar man gennemgaar dette Budget, vil det vise sig, at man uden i mindste Maade at skade Statsstyrelsen kan spare ca. 2 Mill. Kr., og at der efter min Overbevisning ikke vil være stor Vanskelighed for at dække en mulig Afgang i de indirekte Skatter, som vel omtrent kunne beløbe sig til 2 Mill. Kr., ved en Indkomstskat. Det vil være bekendt, at den forrige Indkomstskat indbragte med 2½ pCt. Afgift ca. 1,900,000 Rbd., altsaa omtrent 4 Mill. Kr., man vil altsaa saa meget lettere kunne tilveiebringe 2 Mill. Kr., nemlig ved den halve Afgift. Ministeriet har imidlertid ikke været ganske blind for Nødvendigheden af at gjøre et Skridt i denne Henseende. Jeg skal saaledes nævne, hvad jeg før tilfældigvis kom til at omtale, Affasselsen af visse Sportler. Det er dog kun en Draabe i Havet, som ikke kan være betydelig over for, hvad der efter min Overbevisning burde fordres. Det er min Ero i Modsetning til den ærede Finantsministers, at der netop nu burde være Tilbøjelighed til at komme med Skattereformer, da Status er saa god, som den er, og paa en Tid, hvor man erhverver et Statsaktiv, som omtrent, saa vidt jeg har kunnet se, vil være værdt 4 Mill. Kr., nemlig hvad man vinde